

До: Магистратите в Република България

Гражданите на Република България

Копие: Висш съдебен съвет

Скъпи колеги, уважаеми граждани,

Това обръщение няма за цел конкретно искане към компетентна институция. Множество случаи ни убедиха, че е напълно безрезултатно отправянето на такива. То дори и не цели поставянето на значим обществен въпрос на вниманието на компетентната институция. Убедихме се, че и от това няма смисъл, когато обществото не е наложило успешен и ефективен механизъм, по който институцията е длъжна да действа и да се отчита пред същото това общество.

Това обръщение цели само едно – припомняне на нормалността с апел да се придържаме към нея.

Всички решения и начинът на вземането им от Висшия съдебен съвет (ВСС) досега сочат само едно – мнозинството в съвета може да приеме, че черното е бяло. Без аргументи, разбира се. Просто може да го приеме. С бетонирано мнозинство. Но решението няма как обективно да превърне черното в бяло. И едва ли някой, освен от мнозинството във ВСС, би подложил на съмнение тази проста логика, основана единствено на здравия разум.

Нека припомним фактите, които предшестваха решението на ВСС от 11-ти май, тази година, с което председателят на ВКС беше порицан, че е упражнил „недопустим опит за намеса“ с изискването на информация относно проведени общи събрания в съдилища за обсъждане на избора на членове на ВСС от квотата на съдиите, както и с изискването на протоколи от такива събрания:

В медиите е оповестена информация, че в апелативни райони е започнало обсъждане на „обединяване“ около единни кандидатури за членове на следващия състав на ВСС. Някъде това е станало и на среща между председатели на съдилища в апелативен район, а впоследствие били проведени общи събрания и подложено на гласуване предложение за бъдеща подкрепа на един кандидат. Всичко това се случило преди официалното започване на кампанията. След медийното публикуване на тези факти, е последвал отказ за представяне на протоколите от проведените общи събрания, изискани от журналист по ЗДОИ.

ВСС също отказа да ги изиска. Само можем да гадаем защо.

Председателят на ВКС обаче изиска протоколите, след което ги и публикува на страницата на ВКС. И именно това, а не друго, ВСС определи като „недопустим натиск“ от страна на председателя на ВКС спрямо....Не стана ясно спрямо кого.

След проведено изслушване на председателите на апелативните съдилища, в което от тях се очакваше да споделят чувства, настроения и дали се почувствали обект на натиск или не, съветът реши, че върху председателите явно е бил упражнен тъкмо такъв. Председателите определиха като принципно законосъобразна дейност описаните тук събития, свързани с начина на обединение около една кандидатура.

Накратко – осъществена била напълно законосъобразна дейност, съзвучна с правилата на ЗСВ за избор на членове на ВСС. Въпреки цялата ѝ законосъобразност обаче тя очевидно трябвало да се пази в строга тайна, поради което обществото, както и магистратите не следвало да получат информация за събранията. Действията на председателя на ВКС по осветляване на същата напълно законосъобразна дейност, която поначало не е секретна, представлявали обаче „недопустим натиск“. Някой успя ли да се ориентира?

Друго решение от същото заседание на Пленума на ВСС беше да се приеме един от предложените от Комисията за атестиране и конкурси варианти за хронограма за предстоящия избор на председател на Върховния административен съд, но с „корекция“ относно крайните срокове на представяне на становища и въпроси към кандидатите, публикуването им на сайта на ВСС и изслушването и гласуването на кандидатите. В резултат на тази „корекция“ кандидатите следва да бъдат изслушани от пленума на ВАС непосредствено след съдебната ваканция, въпросите и становищата към кандидатите ще бъдат обявени два дни преди самия избор, който, от своя страна ще се проведе на 11.09.2017 г. – два месеца и десет дни преди изтичане на мандата на сегашния председател на ВАС. Съгласно публично достъпната информация, мотиви за така предложената и гласуваната от мнозинството „корекция“ не са били обявени.

Това са само две от поредицата решения на мнозинството от членове на ВСС, които не съответстват и на минимални изисквания за логичност и последователност. Това мнозинство обаче не се чувства отговорно за тези решения и явно счита, че не дължи отчетност за взимането им. В противен случай нямаше да е неясно коя смислена теза обосновава взимането на тези решения и защо остава непровергано усещането, че това мнозинство гласува съобразно някакви указания.

Уважаеми колеги и граждани,

Нека не забравяме същностните разлики между добро и зло, морално и неморално, почтено и непочтено, агресивно невежество и аргументирано отстояване на позиция. За съдържанието на тези базисни понятия не се спори в нормалната действителност. Само в паралелната реалност им се придава обратен знак като в обърнат наопаки свят. “Свестните у нас считат за луди, глупецът вредом всеки почита...”

Гр. София 16 май 2017 г.

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ на СЪЮЗА НА СЪДИИТЕ В БЪЛГАРИЯ